

Idős korban is zöldellnek

Áprily Lajos:

Kérés az öregséghez

Öregség, bölcs fegyelmezője vérnek,
taníts meg hogy Csendemhez csendben érjek.

Ne ingerelj panaszra vagy haragra,
hangoskodóból halkíts hallgatagra.

Ne legyek csacska fecskéhez hasonló,
ritkán hallassam hangom, mint a holló.

A közlékenység kútját tömd be bennem,
karthauzi legyek a cella-csendben.

Csak bukdácsoló patakok csevegnek,
folyók a torkolatnál csendesednek.

Ments meg zuhatag-szájú emberektől,
könyvekbe plántált szó-rengetegektől.

Csak gyökeres szót adj. S közel a véghez
egy pátosztalan, kurta szó elég lesz,

a túlsó partot látó révülésben
a „Készen vagy?”-ra ezt felelni: — Készen.

– gyermek és fiatal koromban még nem volt az évnek egy napja, ami az idősekre emlékezett volna. Az ENSZ-közügyűlése 1991-ben nyilvánította október elsejét az idősek világnapjává. Ennek ellenére már korán megtanultam szüleimtől és vasárnapi iskolai tanítóimtól, hogy mit kér Isten az ő gyermekeitől: „tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked!” (2Móz 20:12).

Talán szigorúbb nevelést kaptunk a szüleinktől, mint amelyet mi adtunk a gyermekeinknek, vagy amit már ők adnak az unokáiknak. Nem mondanám, hogy az egyik jobb, mint a másik. A túl szigorú nevelésnek is lehet káros következménye, éppúgy mint a túl lazának, a korlátok nélkülinek. Isten Igéje azt tanácsolja, hogy „Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól” (Péld 22:6).

Azóta én is megöregedtem, de ma is szeretettel és tisztelettel emlékszem vissza a hozzám legközelebb álló idősekre: nagyszüleimre és szüleimre. Láttam, hogyan éltek meg a maguk idejében azt, amit nekünk szóban megtanítottak. Nagyszüleim mindkét részről első generációs hívők voltak, akik az Igét szó szerint vették és gyakorolták. Istenfélő, tiszteletre méltó életet éltek mind a faluközösség, mind pedig a gyülekezet előtt. Isten szava életük mércéje lett. Nagy családjuk mellett a szegények, hajléktalanok, betegek támogatói voltak. Szép korral ajándékozta meg őket a Mindenható, és élvezhették gyermekeik gondviselését, unokáik szeretetét.

(>>> 3. oldal)

:: HAVI KÖZ ::

■ A Szövetség **2020-as sajtótermékeinek** árai a következők: *Áhítat* – 20 lej, *Szeretet* (előfizetés egy évre) – 30 lej, *Vezérfonal* – 6 lej, *Falinalptár* – 4 lej, *Harmatcseppek* (előfizetés egy évre) – 35 lej.

Amint az az októberi lapszámmal kiküldött rendelési íven is megjelenik, kérjük a lapfelelősöket **október 30-ig** összegyűjteni a rendeléseket és beküldeni **telefonon, emailen** vagy **postán** a szerkesztőségnek! Az rmbgysz.ro **weboldalon** található rendelési szelvény kitöltésével is lehet rendelni. A sajtótermékek árát a szövetség **bankszámlájára** lehet átutalni vagy személyesen lehet majd átadni a missziókerületi gyűléseken.

■ Ismét megtartja őszi **kórustalálkozóját a nagyváradai missziókerület**. Október 26-án, szombaton 14 órától az elmúlt évekhez hasonlóan az Emanuel-egyetem kápolnájában találkozunk együtt dicsőíteni Istent hallgatókkal és énekesekkel. Elsősorban a kerület kórusainak részvételére számítnak, de bárkit szeretettel látunk! **(Székely András)**

■ **Kutatás: a homoszexualitás nem genetikailag meghatározott.** A genetika nem tudja megjósolni, hogy egy személy a saját neméhez vonzódik-e – állítja a népszerű *Science* folyóiratban közzétett új kutatás. A közel félmillió embert vizsgáló tanulmány megállapította, hogy bár vannak gének, amelyek valamelyest befolyásolják az ember szexualitását, mindegyiknek csak csekély szerepe van – a társadalmi és környezeti tényezők sokkal súlyosabban esnek a latba. „Ez az eddigi legnagyobb és legalaposabb vizsgálat az azonos nemű szexuális viselkedés genetikájával kapcsolatba, amely cáfolja azt a felfogást, miszerint létezik egy »meleg gén«” – mondták a tanulmány elkészítésében résztvevő genetikusok.

■ Az utóbbi néhány hónapban több ismert keresztyén influenszer is **hitehagyásáról tett vallomást**. Legismertebbek ezek között Joshua Harris, a Covenant Life nevű gyülekezet lelkésze és a „Búcsú a randevúktól” c. bestseller írója, és Marty Sampson, a Hillsong gyülekezet egyik énekes-dalszerzője. Előbbi kijelentette, többet nem tartja magát keresztyénnek, és bejelentette, hogy 21 év után véget ért házassága, a keresztyénségből pedig kiábrándult. Sampson, akit a National Review úgy mutatott be mint a „pop-kereszténység egyik vezető influenszere”, közölte, hogy megingott a hite Istenben. John L. Cooper, a népszerű keresztyén rockzenekar, a Skillet frontembere így reagált a fentiek bejegyzéseire: „Soha nem ítélem el azokat az embereket, akik nem ugyanabban hisznek, mint én. Azonban, mikor azokról az emberekről van szó, akik ugyanabban hisznek, mint én, akkor már lennie kell bizonyos fokú hűségnek, barátságnak és felelősségnek egymás iránt és Isten Igéje iránt. Itt az ideje, hogy a gyülekezet újra alávesse magát Isten Igéjének.”

A Kolozsvári Baptista Bibliaiskola tanévzárója Tordán

Az iskola kilenc diákja zárhatta a tanévet ünnepélyes keretek között 2019. június 23-án, a vizsgák végeztével. Az ünnepi istentiszteletnek a tordai baptista gyülekezet adott otthont, a diákokat és az oktatókat barátaik és rokonaik is elkísérték. A diákok megoszthatták az elmúlt év során elraktározott tanulmányi élményeiket, tapasztalataikat. Az ígét dr. Kovács József hirdette a Lk 10:1-12 alapján, emlékeztetve arra, hogy mindannyian misszionáriusok vagyunk, s ezen szolgálatunkban is Jézus Krisztust kell képviselnünk. Hasonló, bátorító gondolatok hangzottak el a személyes bizonyosságtételekben a vendégtestvérek és a diákok részéről egyaránt. A bibliaiskolások közös szolgálatát követően a diplomaosztásra került sor, melyet minden másodéves hallgató örömmel vehetett át Oláh Lajos testvértől.

A Kolozsvári Baptista Bibliaiskola a Szövetségen belül működik, és a legfiatalabb az erdélyi bibliaiskolák sorában. A képzés tartama két év, melynek során a tanulók a különböző kurzusokkal ismerkedhetnek meg, alapos betekintést nyerve a teológia, az egyháztörténelem, a hitvédelem és a lelkipálosítás világába. A 2018-19-es tanévet hat végzős diák búcsúztatta az ötödik generáció évfolyamaként, ezzel a bibliaiskola immár 32 diákot számlál megalakulása óta. Az oktatás kétheti rendszerességgel zajlik hétvégenként a kolozsvár belvárosi imaházban, ahol a kerületből érkező lelkipásztorok, s alkalmanként vendégelőadók tanítják az iskola diákjait.

A minőségi oktatás mellett a bibliaiskola meleg, családis közösséget is biztosít a tanulók számára, közös áhítatokkal, énekléssel, új barátságokkal és közösség-ápolással gazdagítva a tanulmányi éveket. Az iskola szívesen lát minden testvért, aki szeretné elmélyíteni ismereteit Istenről, a Bibliáról és Krisztus gyülekezetéről, s minden tanév kezdetén várja a jelentkezni vágyókat korosztálytól függetlenül! **(Gergely Noémi, I. éves diák)**

Becsüld az időst!

„Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öregembert! Félj Istenedtől...”
(3Móz 19:32)

Gyermekkorom emlékei között van az, amikor leültem Béni tata (Szűcs Benjámin, gertyenyési gyülekezeti vén) lábaihoz és hallgattam, ahogy mesélt a Bibliából. Olyan jóízűen, vidáman és bölcsen tette, hogy a gyermekek is ámulattal hallgatták. Nagy hatással volt rám, mintha még most is hallanám! Azóta is így képzelem el az öregeket: vidámnak és bölcsnek, megfontoltaknak, akik nem szólnak bele a gyermekek vagy unokák életébe, mégis nélkülözhetetlenek, szeretni valók, akik szeretettel és alázattal teljesek, alkalmazkodni tudnak, és hálásak, sőt megelégedettek. Nem mint az az idős asszony, aki durván beszélt az unokáival, és amikor náluk jártam nemigen akartak a mamával beszélgetni. Mielőtt elmentem, megkérdeztem a gyermeket, miért nem szól a mamához. „Azért mert mindig azt mondja nekem: «eredj el te kölyök!»!”

Az idősödő ember a lelki, szellemi dolgokkal foglalkozik inkább, mint a testi-ekkel. Több ideje van imádkozni, Bibliát olvasni, készülni a mennyországba, és arról beszél sokat, mert oda készül, honvágya van, bizonyosságot tesz, tapasztalatait megosztja, ha kérdezik. Egyszer Megyesi József néhai nagyváradi lelkipásztorral beszélgettem, és idéztük a közmondást, miszerint „jó az öreg a háznál”. Erre azt mondja Megyesi bácsi: „Úgy van, jó az öreg a háznál, ha tud hallgatni”. Jót neveltünk rajta, de valóban nagy kincs a tapintat, a figyelmeség, ahogy a zsoltáros is mondja: „Az igaz virágzik, mint a pálmafa, növekedik, mint a cédrus a Libánnonon. Plánták ők az Úrnak házában; a mi Istenünknek tornácaiban virágzanak. Még a vén korban is gyümölcsöznek; kövérek és zöldellők lesznek; Hogy hirdessék, hogy igazságos az Úr...” (92:14-16). Legyünk ilyen hívő emberek!

Szűcs Sándor lp.

Idős korban is... (>>> 3. oldal)

Szüleim a nehéz '50-es években házasodtak össze. Szorgalmas fiatalok voltak, minden munkalehetőséget megragadtak, hogy elkezdhessek a „fészekrakást”. Öt gyermeket neveltek fel, istenfélelemben és istenfélelemre. Jó példa volt előttünk, ahogyan ők idős szüleikhez viszonyultak. Isten őket is szép korral jutalmazta meg, gyermekeik közelségében és gondozásában részesülve.

Elődeink élete félreérthetetlen példája annak, ahogyan Isten teljesíti az adott szavát azokon, akik már fiatal korban őt választják: „Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig is hordozlak. Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.” (Ézs 46:4)

Most már mi léptünk a nyomukba. Vannak akik azt mondják, hogy nem látszik rajtunk. De mi érezzük, hogy nem tudunk már annyit teljesíteni, mint öt-tíz éve, vagy akár egy éve is. Fáradékonyabbak vagyunk fizikailag, szellemileg. De nem állhatunk meg, mert Isten még ránk bízta a 91. életévét betöltött apósomat, aki bár fizikai téren teljes kiszolgálásra szorul, elméje és gondolkodása tiszta. Istennel való kapcsolata szoros. Órákat tölt agyonlapozott Bibliája fölött, alig várja, hogy megkapja az új Szeretet folyóiratot, Békehírnököt, Vetés és aratást. Még a Bihari Naplót is naponta végiglapozza. Imaházba nagyon szeret menni. Legkedvesebb zsoltára a 84.: „Mily kedvesek a te hajlékaid, sóvárog, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után”, mert „jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer”. Mindaddig az Úr csodálatosan teljesítette kérését, legtöbbször ott van a gyülekezetben.

Tavaly új imaház építésébe kezdett kis közösségünk, lecserélve azt az imatermet, amit apósom

szülei építettek. Bár ő abban az imaházban nőtt fel gyerekkorától, nem ragaszkodott a múlt emlékeihez annyira, hogy ne látta volna helyesnek a nagyobb befogadóképességű, erősebb épületet. Talán senki sem követte nyomon jobban, mint ő, hogy mennyire haladtak a munkások az építéssel egy-egy hét alatt. Amikor már pirosban állt az épület megjegyezte, hogy „jó arcúlatja van”. Az Úr még azt is megadta neki, hogy a teljesen kész imateremben, az első vasárnapi összejövetelen ott legyen. Komoly tekin- tettel, békés megelégedett mosollyal az arcán nézett körbe, fel-le, majd leült a kiszemelt helyre. Örömmel nyugtázta, hogy „minden fölöttébb jó”.

Van az udvarunkban egy akácfa, amit még apósom ültetett fiatal korában. Közel van a kúthoz, és nagyon magasra nőtt – túlnőtte a házunkat. Félve attól, hogy vihar idején kárt okozhat, már többször visszavágtuk, de ő minden tavasszal új sarjat hoz és igyekszik dús lombzatot növelni. Zöld ágai, levelei között madarak raknak fészket, mi pedig egész nyáron élvezhetjük csicsérgésüket, dalaikat. Ez az akácfa emlékeztet bennünket a 92. Zsoltárra, mert ilyenek azok az emberek, akik ifjúkoruktól kezdve az Úr házában vannak elültetve: „Öreg korban is sarjat hajtának, dús lombúak és zöldek maradnak, és hirdetik: igaz az Úr”.

Kívánom minden idősödő, idős vagy akár vén korban levő testvéremnek, hogy legyünk gyümölcs- termő idősek, hálásak és elégedettek, örüljünk a fiataloknak, akik átvették tőlünk a munka terhét és imádkozzunk értük.

Szilágyi Borika
Biharszentjános

Bemerítés Egrespatakon. 2019. szeptember 1-én bemerítésre került sor az egrespataki magyar baptista gyülekezetben. Hálával lehettünk tanúi annak, hogy Pü-sök Blanka, Kui Gedeon és Szeredai Boldizsár nemcsak szóban tettek bizonytságot megtérésükről, hanem a ke-

reszttség által is megpecsételték Jézusba vetett hitüket. A bemerítést a gyülekezet lelkipásztora, Nagy Ferenc végezte, az Igét pedig Püsök Dániel torontói lelkipásztor hirdette a Mk 14:3-9 alapján, őszinte és hiteles Krisztus követésre bátorítva a fehér ruhásokat, valamint a gyülekezetet. Az ünnepi alkalmon az énekkar és az ifjúság is szolgált. Délután az új tagok úrvacsorához is járulhattak a gyülekezet többi tagjával. Az Úr legyen mindenért a dicsőség! **(Kulcsár Henrietta)**

Perecsenben is megmozdult a víz. 2019. szeptember 8-án Szilágyiperecsenben 9 fehér ruhás követte az Úr Jézus példáját az alámerítkezésben. Az ünnepi istentiszteleten sokan részt vettek a faluból, a környékről és külföldről. Alkalmi igehirdetéssel Püspök Dániel, a torontói magyar baptista gyülekezet lelkipásztora szolgált a Mt 3:13-17 alapján. Az alámerítést Bálint Pál ügyintéző

lelkipásztor végezte, igei bátorítást mondott Borzási Pál helyi lelkipásztor. Az alámerítettek nevei balról jobbra: első sor Borzási Pál lp, Balla Eliána, Bákai Pálma, Tötös Matild, Balla Nikolett, Ádám Mirjám, Bálint Pál lp, Püspök Dániel lp. Második sor: Balla László, Zsigmond Nátán, Boncidai László és Kulcsár János. Az Úr tegye állhatatossá az új tagokat a Krisztus-követés útján! **(Bálint Pál lp.)**

Lelkipásztoravatás Érmihályfalván

2019. szeptember első vasárnapján Szűcs Dániel testvért avatták fel az Érmihályfalvi Magyar Baptista Gyülekezet és körzet lelkipásztorává.

Gyönyörű és áldott nappal indult a 2019 szeptembere az érmihályfalvi magyar baptista gyülekezetben, hiszen a hónap első napján együtt ünnepelhetett gyülekezetünk apraja-nagyja és kedves vendégeink. Ezzel mind az újonnan felavatott fiatal szolgálattevő, mind a közösség élete újabb mérföldkőhöz érkezett.

A helyi gyülekezet tagjai mellett számos vendég vett részt a jeles alkalmon. Az igehirdetést Szűcs Sándor, belényesi lelkipásztor, a nagyváradi missziókerület elnöke végezte a 2Móz 18: 13-27 alapján. A szolgálat alapelve és a lelkipásztori szolgálat sokfélesége, sokrétősége témakörében hangzott el az igei buzdítás.

A felavatás alkalmával feltett, rendhagyó kérdésekre való válaszadás után kézzeláldozatos imádságban Szűcs Sándor, Budai Lajos, Gál Győző, Filep Szilárd lelkipásztorok, és Szűcs Attila diakónus testvérek kértek áldást az ifjú lelkipásztor életére, szolgálatára.

Az imádságok után a város polgármestere, a helyi gyülekezet nevében pedig Kelemen Tibor elöljáró köszöntötte az új lelkipásztort, majd a környező gyülekezetekből érkezett vendégek fejezték ki örömeiket, jókívánságaikat. Az ifjúság részéről Kelemen Erna mondott köszöntő szavakat, majd énekkel dicsérték az Urat a fiatalok. Gyülekezetünk énekkara, dicsőítő csoportja és a gyermekek szolgálata is színesítette a kedves alkalmat.

Szűcs Dániel lelkipásztor testvér bizonytságot tett elhívásáról és Isten szolgálata iránti elkötelezettségéről,

amelyben elmondta, hogyan vezette őt Isten a hit útján, hogyan bátorította, amikor elcsüggedt vagy félt, és hogyan értette meg, hogy csak ha teljes szívből hisz Jézus Krisztusban, akkor lehet kedves Isten előtt az élete. Az alkalom szeretetvendégséggel ért véget.

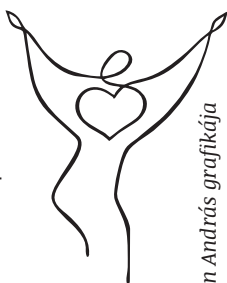
A gyülekezet és körzet tagjai Isten gazdag áldását kívánják testvérünk életére és szolgálatára!

Gergely Tamás

BIZONYSÁGTÉTEL

Püsök Blanka bizonyágtétele Egrespatakról

A nevem Püsök Blanka, 15 éves vagyok, Egrespatakról származom. Megtérésem előtt sokkal másabb voltam mint most, úgymond elnyelt a világi élet, az osztálytársaim és a baráti köröm. Próbálkoztam elszakadni tőlük de nehezen ment. Az év elején Isten szólt hozzám egy tini táborban. Ettől kezdve az életem 180 fokos fordulatot vett. Megtérésem előtt egy nappal éppen arról kérdeztek, hogy megvagyok-e térve, amire a válaszem az volt, hogy igen. Utána megkérdezték, hogy hiszek-e abban, hogy a mennybe jutok? Erre már nem tudtam biztos választ adni. Másnap dicsőítés közben egyfolytában azon gondolkodtam, hogy ki vagyok én valójában. Ekkor a lelkipásztor kiment és kérte, hogy aki nem biztos az örök életében és át akarja adni az életét Istennek, jelezze kézfelemeléssel. Letettem a bűneimet és utána úgy éreztem, mintha repülni is tudnék, azt a szabadságérzetet nem lehet szavakba önteni. Isten azt üzent nekem, hogy szeret és nem vagyok hiábavaló. Ekkor megtörtem és sírtam, mivel azelőtt nagyon mélyponton voltam. Mindig hiábavalónak éreztem magam, és nem éreztem, hogy szeretne igazán bárki is, emiatt bezárkóztam és magamba fordultam. Azóta sokat változtam, és ezt barátaim is észrevették. Mostmár szeretek imádkozni, és örömmel tanulmányozom a Bibliát, hogy egyre mélyebb kapcsolatot ápolhassak Istennel. Az életemet nem tudnám elképzelni Isten nélkül! Így döntöttem el, hogy a bemerítés által is követni akarom őt, és hűséges szeretnék lenni hozzá egész életemben.

Simon András grafikája

Szolgálattevők találkoztak a Székelyföldön

2019. szeptember 7-én a Hargita Keresztyén Központban körülbelül 100 székelyföldi testvér – mindenféle szolgálati területről – találkozott Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztorral. A találkozó oka: Isten Lelke a kerületünk lelkimunkásait az utóbbi időben arra hívja, hogy merjünk változni személyes életünkben egyre jobban Krisztus képmására, szolgálatunkba pedig változtatni, változást generálni Isten terve és akaratának megismerése szerint, hogy gyülekezeteink feléledjenek és missziós küldetésükben megújuljanak, megtalálva azokat az eszközöket és lehetőségeket, amellyel elérhetjük a ma emberét a Székelyföldön is. Testvérünk által az Úr három fontos dologra hívott bennünket ezen az alkalmon:

1. Meg kell tanulnunk és gyakorolnunk kell, hogy a másikat különbnek tartsuk magunknál. A dicsőséges célbaérés az alázat, a megüresedés útján valósul meg, és nem az önmegvalósítás útján. József és Jézus életpéldáján keresztül jól szemléltethetjük mindezt. (Fil 2)
2. Ki kell szabadítani a szolgálatot a keresztyén zsargonból, az imaház négy fala közül. A szolgálat valós, Isten szerinti szükséglet betöltése Isten szerinti módon. A társadalom és a gyülekezet is tele van megmondó, célozgató, vádaskodó és önértékeskedő emberekkel, a valós szükségek pedig betöltetlenül maradnak. Isten országát nem ezek az emberek viszik előre, hanem a Krisztus lelkületével szolgálók. (Jn 13)
3. Mit tehetünk, hogy az istentiszteleten történjék „valami”? Semmit, mert nem tudunk varázsolni, nem tudjuk lehozni Istent a mennyből. Mégis tehetünk valamit, lelkileg megüresíteni magunkat, éhezni és szomjazni Őt, vágyakozni Rá, megvallani szükséghelyzetünket és hívni Őt. A gyülekezet egyetlen dolgot adhat a világnak, ami a világban nincs jelen: Isten félreérthetetlen dicsőségét! A megöletett Bárány térdre kényszeríti a világot! (Ézs 6)

Székelyföldön nagy tömbben él Erdély magyarságának nagy része. Azonban az újjászületettek száma valahol 0,5-1% körül lehet a lakossághoz viszonyítva (sőt gyanítjuk, hogy ennél kevesebb). Imádkozzatok értünk, hogy Isten Lelke élessze fel gyülekezeteinket és képviselni tudjuk Isten országát és dicsőségét hitelesen és erőteljesen!

Györfi Elek Tóbiás

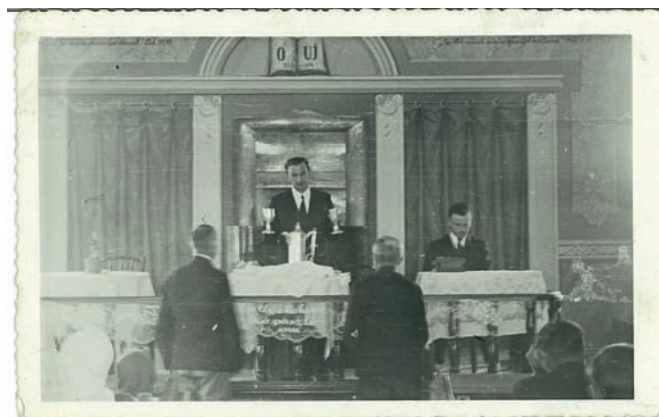
Cserepka János – Erdélytől Bolíviáig

– 100 éve született és 20 éve halt meg

„Cserepka”, egyedi csengése van ennek a névnek. A magyar baptisták, különösen a szilágyságiak körében. Nemcsak szokatlan, ismeretlen távolba nyúló gyökereket sejtető hangzása, hanem a lelki tartalom miatti jóleső érzés okán is, amely ezt a nevet az emlékezők szívében körülengi. Cserepka János mély nyomokat hagyott mindenütt, amerre járt Erdélyben, Magyarországon, Kanadában és a bolíviai őserdők bennszülöttjei között. Krisztus alázatos eszköze volt, aki legfőbb feladatául a lélekmentés drága megbízatását kapta.

Bölcsője a Pest megyei Püspökszilágyon ringott. Amikor 1919. február 4.-én tizedik gyermekként családjába érkezett, még senki sem gondolta, hogy belőle a magyar protestáns külmiszió történetének egyik jellegzetes, kiemelkedő alakja válik. Szülei római katolikusok voltak. János, aki az édesapja nevét viselte, viszonylag hamar megnyílt az evangélium előtt. Habár tizenkét éves korában még azon törte a fejét, hogy több pajtásával együtt miként úzhatne gúnyt a hívők kicsiny közösségéből, két évvel később, 1934. szeptember 8.-án már bátyjával együtt állt az imaház mellett folyó patak vizében, hogy nyíltan bizonyosságot tegyen a Jézus Krisztus által nyert új életéről. Idővel többen is megtértek a családjából. A lelkipásztor a faluban uralkodó ellenséges hangulatra hivatkozva hiába javasolta, hogy a bemeztést máshol tartsák meg, János ragaszkodott hozzá, hogy ismerősei előtt vallja meg hitét. A vízbe törött üvegeket és döglött állatokat dobáltak a rosszakaró emberek, ő viszont boldog volt, hogy engedelmeskedhetett az Úrnak.

Megtérését követően – amihez nagymértékben hozzájárult a tékozló fiú története – szinte azonnal megkezdte a lélekmentő szolgálatot. Először otthon, értetlenkedő családjában, majd a faluban házról házra járva beszélt az Üdvözítőről, nem egyszer összetűzésbe kerülve azokkal, akik benne csak a „hitehagyottat” látták. A kicsiny baptista közösségben szívesen hallgatták, és egyre többször igényelték énekeit, bizonyágtételeit, imaórai buzdításait. Szívében apadhatatlan vágy ébredt, hogy az evangéliumot távolabbi településeken is megossza minél több emberrel – főleg olyan helyeken, ahol nem volt evangéliumi gyülekezet. 1936. augusztus 20.-án az egész életét meghatározó élményben részesült a Tahi táborban: a tábortűz mellett a pápuák földjéről hazatért miszisionáriusnő, Molnár Mária tartott beszámolót. A végén elhangzó kérdés szíven találta Jánost: „Ki fogja átvenni a stafétabotot? Mert én öreg vagyok, nálam nem sokáig

lesz, de nem szeretném, hogy ez csak a porba hulljon, hanem valaki vegye át! Ki szeretné átvenni?” Ettől kezdve nem tudott nyugodni. Megértette, hogy megváltó Ura a misszióba hívja. 1937 őszétől öt éven át tanult a teológián, hogy felkészülten állhasson a szolgálatba, azonban frontszolgálatra kapott behívót. A sokirányú kiképzés testi-lelki erejét próbára tette, de nem szűnt meg imáiban könyörögni, hogy Isten szabadítsa ki, és vezesse őt arra a helyre, ahol teljes idejével, tudásával és erejével az evangélium ügyéért munkálkodhat.

1943-ban szerelt le, és még abban az esztendőben megbízást kapott, hogy végezze a szilágyballai baptista gyermekek iskolai hitoktatását. A szilágyballai gyülekezet ugyanis küldöttséget menesztett a budapesti hitközséghez egy hitoktató kirendelése érdekében, mert a baptista gyermekekkel – minthogy azok nem voltak hajlandók a táncban részt venni – folyamatosan rosszul bántak, igazságtalanul meg is buktatták őket. Így került Cserepka János a Szilágyságba, pontosabban Szilágyballára, ahol 1944. január 23.-án (nem sokkal megérkezése után) fel is avatták lelkipásztornak. Szelídségtől sugárzó személyisége, alapos bibliaismerete, pásztori lelkülete révén meglepő módon azonnal megnyerte a szilágysági testvériség tetszését – azokét, akik a kornyi örökség továbbvivőiként ódizkodtak a „pantallós prédikátoroktól.” Ha aratni kellett, Cserepka János volt az első, aki kaszát ragadott; ha úgy adódott, sárban, szárazságban gyalog is elment a különböző gyülekezetekbe; mint lelki

atyáira, olyan ragaszkodó tisztelettel tekintett az idős úttörőkre, mégis markáns zászlóvivője tudott lenni országszerte az ifjúsági mozgalomnak. Az ébredésért könyörgött és munkálkodott, számtalanszor sírt is, amikor a bűn elvakító munkáját látta a hívők között. Esténként lágyan hullámozott tárogatójának Istent dicsérő hangja a falvak – főként Szilágyballa és Kémer – fölött a dombokról. Otthon érezte itt magát.

A világháborút lezáró határrendezést követően, 1948-ban távoznia kellett Erdélyből. 1956-ban jött ismét vissza, amikor feleségül vette a székellyföldi Ilonka Margitot, aki orvosnak készült, és akiben szintén erős küldetés tudat munkált a lélekmentés, a külmiszió iránt. Az '56-os szabadságharc leverését követően Nyugat felé vették az irányt, Torontóban kötöttek ki. Kérésükre a Kanadai Baptista Missziós Társaság 1963-ban Dél-amerikai misszióra küldte ki őket az amazóniai őserdő bennszülöttei közé. Kórházahajt építettek, kórházat és gyülekezeteket alapítottak, jelentős eredményeket értek el az orvostudomány terén végzett kutatásaikban is. Cserepkáék Bolíviában végzett szolgálatának jelentős irodalma van különböző műfajokban. Utolsó külmisziós munkájuk lezárását követően, 1984-től a kanadai Kelownában szolgáltak tovább az ott élő, különböző felekezetű magyarok között. Habár hosszú, rögös utakon sokfelé járt a Krisztus-követés áldott és próbatételes esztendeiben, Cserepka János a Szilágyságot, az ottani testvériséget mindvégig a szívében hordozta – de az egész magyar közösség sorsát is. Még csak 53 éves volt, amikor ezt írta Dél-Amerikából a hitoktatói tevékenységének kezdetén őt befogadó Szilágyi családnak:

„Elmondtam az itteni, egyszerű qechua és yura-yura indián testvéreinknek, hogy az én sírom akármikor és akárhol lesz, nem lesz hideg (...) Mint a vándorlegény, aki megy hazafelé a szülői karokba sietve, s nem számít neki, hogy szénán, szalmán piheni át az éjszakát, szívét a találkozás reménysége melegíti; benne csak egy gondolat él, de ez mélyen átjárja lényét: megyek haza, és nemsokára már hazaérek, és vége lesz a vándorlás minden testet-lelket kínzó gyötrelmének! Itt is, de otthon, a Szilágyságban, vándorútaim alkalmával oly sokat tudtam gyönyörködni az alkonyatban, amikor a Nap még egyszer végigsimogatta arcomat, és mindent bearanyozott, majd eltűnt. Valamennyiünk életében így van ez: el fog jönni az alkonyat, de olyan jó tudni, hogy az Ő mindent megbocsájtó, atyai szeretete Őérette, a Fiúért mindent bearanyoz!”

Az Úr 1999. március 10-én szólította magához, nyolcvan esztendőskorában.

Kiss Lehel lp.

Hálaadónapi célgyűjtés a Sólomkővári tábornak

Szeretettel közöljük a Szövetségünkhöz tartozó gyülekezetekkel, hogy az idén ősszel történő hálaadónapi adakozásunkat a Sólomkővári Tábor támogatására szánjuk. Ennek értelmében kérjük szeretettel a gyülekezeteket, támogassák képességük és készségük szerint a célkitűzést. Az önkéntes adományokat a Szövetség bank-számlájára vagy irodájába kérjük szépen eljuttatni. „A jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9,7).

Testvéri szeretettel az Úrban, Borzási Pál főtitkár

A tábor munkatársainak beszámolójából idézünk: „Örömmel, és hálával szívünkben beszélünk arról, hogy a hely táborrá alakult itt Sólomkőváron. Közösségünk tagjaiban született meg évekkal ezelőtt a vágy, hogy jó lenne egy közösségi hely kint a természetben, ahol találkozzanak a testvérek, ahol gyülekezeteink kicsinyei és nagyjai egyaránt élvezhetik a hely szépségét, kikapcsolódhatnak és feltöltődhetnek. Ez most már valóság, táborként szolgálunk az emberek felé, Isten ígését hirdetve, lehetőséget nyújtva arra, hogy az emberek találkozzanak Istennel és egymással.

A tábor kiépítése nagy feladat, ami már egy fél évtizede folyik. Ez alatt az infrastruktúra (víz, szennyvíz, internet stb.) nagy része kiépült és a hely alkalmassá vált 60 személy befogadására, amiért egyedül Istené a dicsőség. A következő nagy lépés a tábor életében egy ebédlő lenne, ami 250 személynek adna helyet az étkezésre, ugyanakkor közösségi helyként is szolgálhatna többszáz ember számára. Szeretnénk lehetőséget nyújtani a testvéreknek, hogy részei legyenek ennek tervnek, ami hitszemeinkkel már látható áldásokat hoz majd a következő évtizedekben gyerekeknek, fiataloknak és felnőtteknek.”

Bemerítési ünnepély Magyarkécen!

Örömmel ünnepeltünk a kécsi új Imaházban négy főhétruhással. Három testvérnő Kéczből: Boros Ilona, Varga Graciela Erika, Kerekes Enikő és egy Albisról, Balog Magda, akik megpecsételték hitüket a keresztség vizében július 28-án.

Az bemerítést, János Levente ügyintéző lelkipásztorunk végezte, aki az ünneplő gyülekezetet a 145. Zsoltár 18-adik versével köszöntötte: „Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.”

Igét hirdetett Kőszegi Dániel testvér az 1Kor 18:20-40 szakaszból. Áldozunk az Úr oltárán, nem pedig idegen isteneknek. Illés háromszor négy veder vizet hozat, de ennek ellenére az Úr tüze mégis felemészti az áldozatot, amit elfogadott.

Gál Győző nyugalmazott lelkipásztor igei buzdítása után kézzel és térddel imádkoztak az új tagokért: Gál Győző, János Levente és Ferenczi Béla testvérek.

A kécsi gyülekezet missziómunkása, Ferenczi Béla testvér, aki ugyanakkor a bemerítésre jelentkezőkkel is foglalkozott, a Zsid 12:22-24, 28-ból vett igékkel köszöntötte az új tagokat megajándékozva őket egy-egy új Bibliával. Mindenért az Úr legyen dicsőítve!

Ferenczi Béla

HIRDETÉS. Az ünnepek közeledtével idén is lehet rendelni Bibliákat, keresztyén könyveket, CD-ket, NAPTÁROKAT és különböző keresztyén termékeket.

Kovács Zsolt testvér elérhetőségei: e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com, telefon: 0721 585 609 (Vodafone), 0749 612 402 (Orange).

Szilágysági hálaadó nap Sólyomkőváron

Isten kegyelméből szeptember 8-án ebben az évben is megrendezésre kerülhetett a szilágysági hálaadó ünnepély, amelynek állandó helyszínévé vált immár a sólyomkővári baptista tábor. Szép számmal érkeztek a testvérek és testvérnők a misz-sziókerületből azért, hogy együtt adjanak hálát Isten ideai áldásaiért. Ebben az évben a ballai baptista gyü-

lekezet énekkara és fúvószenekara szolgált énekekkel és szép zeneszámokkal az istentisztelet ideje alatt. A közös éneklést követte a közös imaalkalom, amelyre Székely Béla sarmasági lp. buzdította a hallgatókat. Beszámolók is elhangzottak a tábor és a szilágysági bibliaiskola részéről. Felemelő volt hallgatni a bibliaiskolások rövid szolgálatát is a többi önkéntes szolgálatok mellett. Isten ígését ez alkalommal Veress Ernő szilagyballai lp. hirdette az 1Kor 3:5-15 versei alapján. Az igeszolgálat központi kérdése mindegyikünk szívét megmozgatta: „Mi a te álmod?” Az ünnepi istentisztelet végeztével az előkészített szeretetvendégség révén volt alkalom további közösséget gyakorolni egymással, továbbá volt lehetőség szemlélni a tábor fejlődését is. Istennek legyen hála azért a szép időért, amellyel megajándékozott minket ezen a napon, és Ő adja, hogy legyenek olyan álmaink amelyre igent mondhat! Köszönjük mindazoknak, akik bármilyen szolgálatot vállaltak abban, hogy ez az ünnep megszervezésre kerüljön! Istené legyen minden dicsőség!

János Csaba lp., Nagybánya

Ifítábor Gyergyóban

2019. augusztus 10–19. között ismét megszervezésre került a gyergyói ifjúsági tábor. Több mint 80 fiatallal tíz felejthetetlen napot tölthettünk együtt a Gyergyói-havasok festői környezetében. A táborozók nagy része Zilahról és környékéről, valamint Csíkszeredából érkezett, de voltak közöttünk Magyarországról, Kanadából és Amerikából is.

A tábor központi témája így szólt: „Ellenállni a nyomásnak.” Nagy Ferencz és Szabó Szilárd lelkipásztorok járták körül ezt a magvas gondolatot a Jakab levele alapján. Szó volt arról a nyomásról, amelyet az emberek helyeznek életünkre, valamint a másoknak való megfelelés vágyáról. Beszéltünk a próbákról és azoknak hatásairól, az Ige átformáló erejéről és az Istennek való szolgálat kényszereiről. A személyválogatásról és a hitről is elmélgedtünk, amelyek cselekedetek nélkül halottak. Sorra vettük a beszéd építő és romboló tulajdonságait, a jövővel szembeni elbizakodottságot vagy bizonytalanságot, és nem utolsósorban a megtérést és Isten hűségese követését. Megérthettük, hogy ezek a különböző nyomások elkerülhetetlenek, de ha jól kezeljük őket, jó hatással lehetnek az életünkre. A délelőtti tanítások után csoportbeszélgetések voltak, ahol átbeszélhettük és személyessé tehattük az adott témákat. A lelki táplálék után a konyhai segítők áldozatos munkája révén az ebédlő is minden nap finom ebéddel várt. Szabadidőben lehetett sportolni, társasozni és új barátságokat kötni. Részt vehettünk csapatformáló vetélkedőkön is, melyek során megmutathattuk kreativitásunkat és kitartásunkat. A napi rutint két kirándulás szakította meg. Az ötödik nap buszos kirándulásra mentünk a Szent Anna tóhoz. Itt lehetőségünk volt csónakázni és megcsodálni a természet csodáit. Nyolcadik nap pedig a már hagyománnyá vált egész

napos túrán vehettünk részt a Hagymás hegységben. A túrán megmásztuk a Csofronkát (1607 m), a Nagy-Hagymást (1792 m) és az Egyes-kőt (1608 m). A 25 km-es gyalogtúra alaposan próbára tette fizikai erőnlétünket, de kárpótolt a lenyűgöző látvány és a jó társaság. Esténként tábortűz mellett dicsőítettük Istent. Az esti áhítatok során többször megtapasztaltuk Isten jelenlétét, amikor többen átadták az életüket Jézus Krisztusnak.

Ezek a sorok csak töredéke annak, amit személyesen átélhettünk. Hálásak vagyunk azokért akik segítségével létrejöhett az idei táborozás, a táborozókért, akik eljöttek és nem utolsósorban azért, hogy nap mint nap megérezhettük Isten jelenlétét és szeretetét.

Az eseményt támogatta a Communitas Alapítvány és a Szilágy Társaság Kulturális Egyesület.

Nagy Stefánia, Panit

Női Imanap 2019. november 4.

Az idei imanapi programot a karib-térségi nőtestvérek állították össze. Adományainkkal többek között a következő projekteket támogatjuk:

- Trinidad és Tobago: tanfolyamok nők számára – dísznövények és zöldségek termesztése;
- Grenada: tanfolyamok nők számára – fagyaltkészítés és gyümölcsfeldolgozás;
- Latin-Amerika: tanfolyamok őslakos indiánok számára, amelyek segítik őket a társadalomba való beilleszkedésben és az Istenben való hitben.

Nemrég beszéltem egy nővel aki túlterheltnak érezte magát, mert másokat kellett kiszolgáltatnia. Nagyon sok nő érez így szerte a világon. Ahogy hallgattam, megértettem, hogy nem szolgált, hanem rabszolgaként viselkedett. A Biblia különbséget tesz az örökös és a rabszolga között (Gal 3:23-4,9; Jn 15:14-17). A rabszolgát kényszerítik, hogy szolgálja az urát és nem figyelnek oda a szükségére. A fiakra odafigyelnek és a gyermek bármit megtesz szabad akaratból, hogy azzal gazdagítsa az atyja házat.

Ha rabszolgaként viselkedünk, az azért van, mert engedjük, hogy a tárgyak vagy emberek istenként uralkodjanak rajtunk. A saját bűnös és önző természetünk is lehet ilyen úr. Ha elborít a szolgálat, tegyem fel a kérdést, hogy miért teszem? Miért takarítok állandóan? Kitől félek? Mit kívánok elérni? Azt, hogy jobban szeressenek?

Isten fiai és lányai vagyunk Jézus Krisztus áldozata által. Isten szeret bennünket, az asztalánál ülhetünk és beszélgethetünk vele. Gondoskodik a szükségünkről és nem kell félelemből vagy bűntudatból tegyünk dolgokat. Ha Őt szolgáljuk, akkor az Ő világságát mutatjuk be. Világítsunk tehát ezzel a szívét melegítő szolgálat által, amely képes megváltoztatni a világot!

Ksenija Magda, a BVSz női osztályának elnöke

IMÁDKOZZUNK!

Imádkozzunk Afrikáért. Imádkozzunk, hogy az iszlám terjedésének közepette az emberek megismerjék az igaz és szerető Istent a hitvalló keresztyének életén keresztül;

- munkásokért, új misszionáriusokért, hogy újabb ébredés legyen Afrikában;
- a kormánytisztviselőkért és politikai vezetőkért, hogy Isten irányítsa a döntéseiket, hogy az afrikai országokban gazdasági növekedés álljon be és a szegénység csökkenjen;
- szeretetért, békéért, gyógyulásért a háborúk által feldúlt országokban;

Imádkozzunk Ausztráliáért és a csendes-óceáni szigetekért.

Pápua Új-Guinea: Imádkozzunk az újonnan választott női vezetők képzéséért, hogy szolgálatukban bátorságot és új látást nyerjenek egységben a világ keresztyén nőtestvéreivel.

Ausztrália: Imádkozzunk, hogy a lelkipásztorok és gyülekezetek támogassák és értékeljék a nőtestvéreket. Új kapcsolatok alakuljanak a távoli vidékeken élő nőkkel.

Új-Zéland: Imádkozzunk, hogy több keresztyén nő bekapcsolódjon a Nők Nemzeti Tanácsába, amely eredetileg egy keresztyén szervezet volt, de ma már teljesen szekuláris. A női vezetők megerősödjenek az elhívásukban és a nők teológiai képzéséért.

Fidzsi-szigetek: Imádkozzunk olyan tanfolyamokért, amelyek felkészítik a vezető nőtestvéreket, hogy bibliai megoldásokat találjanak a társadalmi szükségekre és a természeti csapások kezelésére.

Nyugat-Pápua: Imádkozzunk egységért a nyugat-pápui női keresztyén közösség vezetői között, és új tervekért, valamint a nyugat-pápui politikai konfliktusok megoldásáért.

Imádkozzunk Ázsiáért, hogy a lelkipásztorok és gyülekezetek támogassák a keresztyén női csoportokat és szervezeteiket Ázsiában;

- hogy a női szervezetek egységesen álljanak ki az Úr szolgálatában, legyenek odaszántak, Isten adjon új vezetőket;
- békéért és igazságosságért az ázsiai országokban: társadalmi megbékélésért Mianmarban, Észak- és Dél-Korea egyesüléséért, a keresztyénülődözés megszűnéséért Pakisztánban, Kínában és Mianmarban;
- a természeti katasztrófák áldozataiért: a kormány, a civil- és magánszervezetek segítsenek a szegénységnek, erőszaknak, diszkriminációnak, emberkereskedelemnek kitétt az ázsiai gyermekeken.

Imádkozzunk Észak-Amerikáért, hogy Isten óvja meg a lányokat és nőket mindenféle erőszaktól;

- hogy a félelmeik és előítéleteik ellenére tudják bemutatni Krisztus szeretetét azoknak, akik a politikai, társadalmi

vagy gazdasági bizonytalanság elől menekülnek országukba;

- a börtönökben levő nőkért, akik közül sokan az alkohol, dohányzás vagy kábítószeres függőségük miatt szenvednek, akik az édesanyjuk szabadságvesztése miatt szenvednek.

Imádkozzunk Európáért, hogy a keresztyének megértsék a Krisztus szolgálatának örömét, amikor másokat szolgálnak;

- az Úr iránti buzgóságért, hogy a nőtestvérek őrizzék meg az első szeretetet a hétköznapi elfoglaltságai között;

- a keresztyén családokért, hogy erősen álljanak az Úrban: míg a világban sok az elválás és a kapcsolatok nem állandóak, hogy a baptista nők jó példával szolgáljanak a gyermekeik felé, és a fiatalok Jézus Krisztusban találják meg az életük célját;

- a családon belüli erőszak megszüntetéséért, hogy legyen, aki segítsen ezeken a családokon;

- imádkozzunk, hogy a kormányok bölcs döntéseket hozzanak, és az Úr adjon bölcsességet és szeretetet azoknak, akik a menekültek, háborúk súlytotta sebesültek között szolgálnak.

Imádkozzunk a Karib-térségért.

Imádkozzunk nők elleni erőszak megszüntetéséért, – a férfiak töltsék be az Isten által meghatározott szerepüket, mint férjek és apák;

- azok a személyek, akik részt vesznek az emberkereskedelemben és más bűncselekményekben, ismerjék meg Jézus Krisztus kegyelmét;

- az ideai imánapi adományokban részesülő szolgálatok által a nők erősödjenek meg;

- gyülekezetek erősen álljanak meg a hitben és tegyenek bizonyosságot a társadalomban, amely tagadja Isten igazságait.

Imádkozzunk Latin-Amerikáért, hogy Isten kegyelme legyen minden latin-amerikai ország kormányával,

- hogy a kormányok ne hozzanak bűnös törvényeket, hogy szűnjön meg a kábítószer- és emberkereskedelem, hogy az evangélium jusson el a prostituált nőkhoz, a hajléktalanokhoz, a betegekhez, az őslakos indiánokhoz, a magányos emberekhez, hogy több keresztyén óvoda nyíljon szegény gyermekek számára;

- új lelki vezetőkért, a szolgálatban való odaszánásért, hogy több fiatal nőtestvér kapcsolódjon be a nőszövetségek munkájába, hogy Isten áldja meg a nőszövetségek vezetőit, hálát adva, hogy Isten ígését szabadon hirdethetjük.

BIBLIATANULMÁNY

Kelj fel, világíts a szolgálat által! – Mt 20:20-28

Az Úr Jézus célja az volt, hogy „megkeresse és megtartsa az elveszettet, szolgáljon, és ne neki szolgáljanak”. Erre emlékeztette Salomét, Jakab és János anyját, amikor a

fiai számára fő helyett kért az Ő országában. Arra tanította a követőit, hogy ne kiérdemelni akarják Isten jóindulatát, hiszen ezt Ő ingyen adja, hanem szolgáljanak, mert akkor lesznek igazán nagyok. Ez önmegtagadást és kereszthordozást igényel.

Elhívás a szolgálatra

Isten munkatársai lehetünk, ha életmódunkkal és cselekedetünkkel másokat szolgálunk. Nem azért mentett meg minket, hogy szolgáljunk, de azért szolgálunk, mert megmentett minket. A szolgálat tehát természetes velejárója a Krisztussal való kapcsolatunknak.

A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy szeretettel odaadjuk magunkat a mások javára: menedéket biztosítunk a hajléktalannak, ételt az éhezőnek, meglátogatjuk a börtönben levőket, felruházzuk a mezítelent, befogadjuk az idegent. Nem anyagi viszonzásért tesszük. Maga Jézus mondja: „valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40).

Szolgálni, mint Jézus

A János 13:1-5-ben olvassuk, hogy Jézus egy olyan szolgálatot végez el, ami amúgy a szolgák feladata volt. Jézus arra hívott el, hogy önzetlenül odafigyeljünk mások szükségére, s végezzük a kevésbé látványos munkát is. Sok az elveszett, magányos ember, akik megértésre várnak. Szócsövek lehetünk, akik által más nők meghallják Isten hangját, megismerik Isten szeretetét és akaratát. A lelki ajándékokkal, természetes képességekkel, anyagi javakkal és tapasztalatokkal, amelyekkel Isten felruházott, szolgálnunk kell, akár csak az irgalmas samaritánus (Lk 10: 25-37) vagy Péter és János az Ékes-kapunál (ApCsel 3:1-8).

A mások felé irányuló szolgálat kimozdít minket a kényelmes, megszokott életmódból, hogy felvállaljuk a kockázatosnak tűnő helyzeteket. Lehet, hogy el kell tekintenünk az értéseinktől, hogy nem vagyunk képesek és elégségesek a feladatok elvégzésére. Szeressünk, gondoskodjunk másokról, hirdessük az ígét, hogy sokan megtapasztalják Jézus világosságának a melegséget!

Sylvia Henry, Jamaica

HAZAI IMATÉMÁINK

– Imádkozzunk Európában szétszórta családtagjainkért! Kérjük Istent, hogy tartsa meg szereteteinket az Ő közelségében minden szellemi harcban!

– Imádkozzunk egymásért kitartóan, minden fenntartás nélkül! Tartsuk kötelességünknek, hogy harcoljunk Isten előtt egymásért!

– Imádkozzunk azért, hogy a generációs különbözőségek ellenére, Isten népe vállvetve tudjon együtt dolgozni Isten országának terjedéséért.

AZ IGAZÁN NAGY TITOK...

...KRISZTUS ÉS A GYÜLEKEZET

Idén augusztus 19-25. között került sor az országos ifjúsági táborozásra a Hargitán. A következő két oldalon főelőadónk, Borzási Pál nyújt betekintést a hét központi témájába, majd néhány fiatal élménybeszámolóját olvashatjuk.

Az igazán nagy titok – ez volt az idei ifjúsági hét mottója a Hargita Táborban. Három éve ugyanez volt a mottónk, akkor az Énekek Éneke könyvéről elméltünk, udvarlásról és házasságról. Idén viszont azt jártuk körül, amire a házastársi kapcsolatnak utalnia kell: *Jézusnak a gyülekezettel való kapcsolatára. A gyülekezet volt tehát a téma.*

A gyülekezet, mely nem más, mint minden idők minden hívóinek közössége. Az ószövetségi Izráelből az igazán izráeliták, az újszövetségi egyházban a hívó keresztyének alkotják Isten igaz népét. A két szövetséghez tartozó nép – Izráel és a gyülekezet – egy népet alkot, Istennek ugyanis nincs két népe. Az újszövetségi gyülekezet az ószövetségi Izráel beteljesedése. Jézus Izráel és Júda házával kötötte meg az új szövetséget az apostolok jelenlétében, ahogyan azt Jeremiás próféta megjövendölte (Jer 31:31-34). A gyülekezet egy, szent, egyetemes és apostoli.

A gyülekezetről alkotott kép gazdag a metaforákban. Az Ige úgy beszél a gyülekezetről, mint ami Isten népe, Isten szántóföldje, Isten városa, Isten szerelmese, Krisztus menyasszonya, Krisztus teste, Krisztus nyája, Krisztus barátai, a Szentlélek temploma, az igazság oszlopa és erőssége, a tanítványok sokasága, Ábrahám fiai, az elsőszülöttek serege, a körülmetéltek, az igazán zsidók, az új Jeruzsálem, Isten Izráele, a kiválasztottak, a maradék, az olajfa, királyi papság, szent nemzet. Látható, hogy amilyen megnevezéssel Izráel bírt az Ószövetségben, azt a gyülekezet örökölte az újban.

A gyülekezetről elmondhatunk néhány iker-titkot. Először is az egyszerre látható és láthatatlan. A látható gyülekezet az, amit mi látunk, a láthatatlan pedig az, ahogy Isten látja (2Tim 2:19; Zsid 12:23). Másodszor, az egyház egyszerre helyi és egyetemes. Eklézsiának nevezték a házaknál gyűlő (Róm 16:5), városban található (1Kor 1:2), tartományban levő (ApCsel 9:31), és az egész világon élő

gyülekezetet (Ef 5:25; 1Kor 12:28). Harmadszor, az egyház egyszerre küzdő és győzelmes, szenvedő és diadalmas (Róm 8; Jel 7 és 14).

Igazi gyülekezet ott van, ahol a Krisztus evangéliumát helyesen és tévtanítás nélkül hirdetik, az újszövetségi keresztség és az úrvacsora jegyét helyesen kiszolgálják, és ahol a gyülekezeti fegyelmet helyesen alkalmazzák. Ezeket a pásztorok és vének, a gyülekezet tisztségviselői végzik. Ahol ez nincs meg, ott nem beszélhetünk gyülekezetről protestáns értelmezés szerint. A diakónusok is tisztségviselők, de az ő feladatuk anyagi vonatkozású. A gyülekezetben mindenki a másik javát szolgálja azzal a kegyelmi ajándékkal, amellyel őt a Szentlélek megáldotta.

A gyülekezet tisztasága nem tökéletes, de hitből van. A tisztaságunk mértéke az erkölcsi és hitelvi elhajlásoktól való mentesség és az Isten akaratához való alkalmazkodás fokozatában található. Az egyes gyülekezetek ezt különböző mértékben élték meg: a korinthusi gyülekezetnek főleg erkölcsileg kellett tisztaságra törekedni, az efézusi gyülekezetnek a szeretetkapcsolat területén, a pergamumi és a thiatirai gyülekezetnek pedig hitelvi területen. A hitelvi igazságok azonban megkülönböztetendők egymástól. Vannak elsőrangú igazságok, amelyek nélkül senki sem tekinthető hívó keresztyénnek (pl. a Szentírás ihletettsége, a Szentháromság igazsága, az ember teremtése és bukása, Krisztus kettős természete, az ő engesztelő halála és testi feltámadása, a megtérés és hit fontossága, a hit által való megigazulás útja, az utolsó ítélet igazsága). Vannak másodrangú hitelvek, amelyekre nézve ha megkülönböztünk, egymást ugyan keresztyéneknek tartjuk, de e földön mégsem tartozunk egy felekezethez vagy közösséghez (pl. az egyházkormányzás formája, a keresztség különböző módja és jelentése, a nők tanítói szerepe a gyülekezetben, a teremtési napok hossza és sorrendje). A harmadrangú hitelvek azok, amelyekben ha megkülönböztünk is, nem csak hogy keresztyénnek tartjuk egymást, hanem „el is tűrjük” egymást ugyanazon gyülekezetben és felekezetben (pl. az elragadtatás a mennybe történik vagy csak a levegőéig, visszajön-e az Úr Jézus titokban is előbb vagy csak nyilvánosan később, lesz-e békeország ezen a földön ezer évig, esetleg már

most van, milyen zenei stílus kíséretében dicsőítsük az Urat, melyik fordítású Bibliát használjuk).

A gyülekezet egysége adott, s őriznünk kell a Lélek közelében. Ennek gyakorlati megnyilvánulása változhat helytől helyig és időről időre, attól függően, hogy a gyülekezetek tagjai mennyire mentesek a megosztottságtól. Ebben áll a gyülekezet egységének mértéke.

A gyülekezet a fegyelem gyakorlására is kapott hatalmat az Úrtól (Jn 20:23; 1Kor 5). Vagy a hívő ember veti ki a bűnt magából önfegyelem útján, vagy a gyülekezet veti ki az önfegyelmet nem gyakorló bűnöst tagjai közül, vagy Krisztus veti ki szájából a bűnösöktől meg nem tisztult gyülekezetet. Amennyiben a gyülekezet szükség esetén kész fegyelmet gyakorolni, abban Krisztus tanítása szerint kell eljárnia (Mt 18:15–20).

A gyülekezetet két „sákramentum” gyakorlásával bízta meg az Úr: a keresetséggel és a kenyértöréssel. A keresetség alámerítéssel történik Krisztus halálára és feltámadására utalva, az úrvacsora elemei pedig – a kenyér és a bor – Krisztus megtört testét és kiontott vérét jelképezik. Mi nem hiszünk az úrvacsorai jegyek átlényegülésében, sem Krisztus testének újra bekövetkező feláldozásában.

A gyülekezet célja sokféleképpen meghatározható, de a legkevesebb – és a legnagyobb – az, hogy Isten felé a dicsőítésben (Ef 1:12), a gyülekezet felé az építésben (Ef 4:12–13), és a világ felé lélekmentésben (Mt 28:19) nyilvánul meg. A hívők építése és az elveszettek megmentése nem történhet meg szóbeli tanítás nélkül, még ha a két célkitűzés magába foglalja az anyagi módon való szolgálatot is (Lk 4:40; 6:35–36). **(Borzási Pál lp.)**

Ha a hargitai táborra gondolok, eszembe jut egy igevers a Jeremiás Siralmaiból: „...mert nem fogy el irgalmassága! Minden reggel megújul, nagy a te hűséged.” Hálás vagyok, hogy az idén is részt vehettem az ifjúsági héten Hargitán, és örülök, hogy az Úr kegyelméből évről évre lehetőség van fejlődni és megújulni a lelki életben. Legtöbbször az előadások által épültem, ezek nagyon aktuális témáról szóltak, a gyülekezetről. (Csepei Ferenc, Ipp)

Az ifjúsági héten gondolva az áldás szó jut eszembe. Áldás volt új embereket megismerni, a meglévő kapcsolatokat ápolni. Hatalmas áldásként éltem meg a csoportos beszélgetéseket, s úgy gondolom, hogy ezek mindenki számára építőek voltak. Kellemes meglepetés volt az, hogy mennyire meg tudunk nyílni, és őszintén beszélni harcainkról, kérdéseinkről. Hálás vagyok az előadásokért, amelyek által az Úr szólt. Hálás vagyok a dicsőítésekért, s azért, hogy Isten a számomra legérthetőbb nyelven, a zenén keresztül is szólt hozzám. Átformáló hét volt, amelynek hiszem, hogy lesz gyümölcse. (Boros Viktória, Temesvár)

Hargita, az éjszakába nyúló beszélgetések, röplabda harcok és az Istennel való találkozás helyszíne. Ez idén sem történt másképp. Amikor meghallottam a főtémát – a gyülekezetet –, nem tudtam, mire számítsak. Istenre bíztam, hogy építsen, tanítson. Ahogy a téma végéhez közeledtünk, sikerült átlátnom a gyülekezeti élet szakaszait, azoknak fontosságát. Az egyik gondolat, ami megragadta a figyelmem, az a következő volt: „Ne legyetek elfogadóbbak Jézusnál.” Ezt mindenképp szeretném beépíteni a mindennapjaimba. (Tókos Tamás, Barót)

Az idei tábor alatt mind a szabadidős, mind a közösségi tevékenységek áldottak voltak. Két dolgot emelnék ki. Az első a főtéma: „Az igazán nagy titok, a gyülekezet”, gyakorlati és releváns üzenet volt, amely által újra felismerhettem, hogy a gyülekezetnek igenis van helye a modern világban, nekünk, fiataloknak pedig van helyünk a gyülekezetben. A második a dicsőítés: felemelő érzés volt 250 fiatalal együtt dicsőíteni azt az Urat, érezni és tapasztalni az Ő jelenlétét. (Oláh Tamás, Kiskapus)

Nem terveztem, hogy megyek a táborba, Isten mégis ott akart látni, hogy megossza velem az igazán nagy titkot. Krisztus és a gyülekezet kapcsolata között legalább annyi rejtély és titokzatosság lakozik, mint egy vőlegény és egy menyasszony kapcsolatában. Amint Pál testvér a témát kibontakoztatta, rájöttem, mekkora szerepet játszik az életben a gyülekezet, és még mennyi mindent nem tudok és értek vele kapcsolatban. Elmémbe ajándékokat számolagatok, sorolom a kegyelmi perceket, hogy lássam, érzem őket: legördülő könnycseppek, kétszáz fiatal Teremtőt dicsőítő ajka, őszinte csoportbeszélgetések, új barátságokat jelző nevetések, fehér felhők szürke árnyéka a röpi pályán. (Sütő Johanna, Kraszna)

■ Szilágynagyfaluban 2019. júl. 6-án az Úrhoz költözött † **Szilágyi-Benedek Erzsébet** testvérnőnk, aki 72 földi évet kapott. 1946. november 17-én született Nagyfaluban Kabai András és Erzsébet ötödik gyermekeként. Újszövetségi beme-rítésben részesült 1967. október 17-én Megyesi József lelkipásztor által. 1968. május 9-én házasságot kötött Szilágyi-Benedek Mihály testvérral, akivel 35 évet éltek boldog házasságban, és két gyermekük született. Az utóbbi években betegsége és gyengesége miatt nem tudta látogatni az istentiszteleti alkalma-kat, családja gondozására szorult. Néhány hete egyre többet beszélt arról a vágyáról, hogy szeretne már az örök honba költözni. Isten meghallgatta óhaját. A gyászistentiszteleten, népes együtt érző gyülekezet előtt Nagy István lelkipásztor hirdetett ígét. A kápol-nánál a 2Kor 4:6-7, 16-18, a sírnál pedig a 2Kor 5:1-10 alapján szólt. Az ének- és zenekar is szeretettel szolgált Isten dicsőségére. **(Nagy István lp.)**

■ † **Tőtös Ferenc testvért** – Tőtös János lelkipásztor testvérbátyját –, aki 81 évet kapott Istentől 2019. július 23-án kísértük utolsó útjára Szilágynagyfaluban. 1938. május 16-án született. Fiatalon megis-merte az élet nehézségeit, hisz édesanyja meghalt. 15 évesen megtért, és 1953. au-gusztus 16-án alámerítkezett Bagozon Szilágyi Lász-ló lelkipásztor által. 1964. november 18-án házassá-got kötött Szabó Ilona testvérnővel, akivel 55 évet él-tek boldog párkapcsolatban. Frigyüket Isten két gyer-mekkel áldotta meg. Szorgalmas embernek ismerték a faluban. 15 éve agyvérzést kapott, aminek követke-zésében beszédhibás lett, de így is minden alkalommal imádkozott a gyülekezetben, hálát adva és dicsérve Istent, többször ismételve ugyanazon szavakat. Öt hónappal felesége elköltözése után testvérünk is kö-vette őt. A gyászistentiszteleten Nagy István lelki-pásztor a Róm 8:31-39 igéi alapján hirdette Isten ígé-jét, valamint az ének- és zenekar szolgált alkalmi énekekkel. **(Nagy István lp.)**

■ 2019. augusztus 14-én Magyarkécen kísértük utolsó útjára † **Ferenczi Ilona** testvérnőt, aki 92 évet kapott teremtményétől. Drága testvérnőnk 1927. január 20-án született Érszöllősen Ferenczi Elek és Ilona első gyermekeként. 1945-ben megtért és be is merítkezett

■ 2019. augusztus 19-én, Félegyházán kísértük utolsó földi útjára † **Sebestyén Gézané**, szül. Csordás Viola testvérnőnk, aki teremtményétől 77 földi évet kapott. A gyászistentiszteleten Kiss Zoltán helyi lp. a Zsolt 62:2-3; 6-9, a sírnál Szabó Mihály ny. lp. az 1Kor 15:50-53 versei alapján hirdették a vigasztalás és a feltámadás ígét. Imádsággal szolgáltak Szilágyi Zsigmond Nagyváradról és Telegdi Imre Paptamásiból. Az éneklés szolgálatát a tamási, bihari, szalárdi, szentimrei, diószegi és a helyi gyülekezet énekesei együtt végezték. Az Úr vigasztalja a hátra maradt özvegyet és családja minden tagját! **(Kiss Zoltán lp.)**

■ Fájdalmas szívvel búcsúztunk el † **özv. Buda Irma** testvérnőtől 2019. július 28-án, Micskén, akit az Úr hosszú élettél, 91 évvel ajándékozott meg. Temetésén Bodor Sándor, Papp Dezső és Kiss Zoltán lelkipásztorok szólták az ígét 2Kor 5:1,10; Zsolt 116:1-9, illetve 2Tim 1:8-10 és Mt 7:7-8 alapján. A helyi gyülekezet tagjai mellett a püspöki és a bihari gyülekezetből jelen levők dicsőítették énekkel is az Urat. Isten tegye áldottá az elhangzott ígét úgy a gyászolók, mint minden végtisztességet tevő életében. **(Kiss Zoltán lp.)**

■ Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva, szép számban gyűltünk össze † **Fülöp Lajos** temetésére, 2019 szeptember 7-én, a nagyváradi köztemetőben. A menyeyi Atya 67 évet ajándékozott testvérünknek, aki a nagyváradi belvárosi gyülekezet tagja volt. Értarcán született, komoly hívó családban, 42 éven keresztül szép és boldog házasságban éltek

feleségével, Szűcs Edittel. Isten két gyermekkel és négy unokával is megáldotta őket. Fülöp Lajos mindig nagy örömmel szolgált az „asztalok körül”, de ami igazán fontos, hogy helyet kapott a Bárány menyegzőjének asztala mellett. A rokonok, barátok, szomszédok és a lelki testvérek közül sokan eljöttek végtisztességet tenni. A gyászistentiszteleten a nagyváradai gyülekezet lelkipásztorai szolgáltak. Budai Lajos testvér a kápolnánál magyarul (Ézs 58:8-9, Jn 8:12), Giorgiov Adrián testvér románul bátorította az egybegyűlteket a készenlétre,

majd a család részéről a nekrológót Szűcs Sándor belényesi lelkipásztor, az elhunyt sógora olvasta fel. Az énekkar szép számban vett részt, megtisztelve annak emlékét, akivel sok éven át együtt szolgált. A sírnál Giorgiov Adrián testvér szólta a vigasztalás Igéit. Fájdalmas az elválás, de tapasztaljuk a Szentlélek vigasztaló jelenlétét, ezért a hantolás ideje alatt reménykedve énekelhettük, hogy „...Együtt mind ott a mennyben egész lényünk az öröm járja át, köztünk áll majd Jézus és harsogjuk a GYŐZELEM dalát!” „Boldogok a halottak akik az Úrban halnak meg... megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket” (Jel 14:13). **(A gyászoló család)**

Hálaadó napot tartottak Székelyföldön

2019. szeptember 8-án a Hargita Keresztyén Központban csaknem 800-an gyülekeztek össze, hogy köszönetet mondjanak Istennek az életért, a megváltásért, a sok-sok jóért. A fúvóskar hívogatása után a gyergyói gyülekezet csapata végezte a dicsőítési szolgálatát. Id. Máté Zoltán köszöntését követően Joó Zoltán és Deák Benjámín Isten imádatára hívta a gyülekezetet a 145. Zsoltár alapján. Isten dicsőítéséhez tiszta szív és tiszta kéz kell, és ebben is Rá vagyunk utalva. Krisztusban és Krisztus által annyi mindent kaptunk, hogy nekünk áradoznunk kell jóságáról.

A délelőtti és délutáni igehirdetés szolgálatát Mike Sámuel kecskeméti lelkipásztor végezte, a házigazda Györfi Tóbiás és Szabó Szilárd volt. Délelőtt arról hallottunk a Jel 5:11-14 alapján, hogy az ember és a gyülekezet végső célja Isten imádata. Teremtettségünkől fakadóan imádó lények vagyunk. Létezésünk oka, értelme és célja a Szentháromság Istene. Életközegünk az Isten dicsősége kellene legyen, de mi identitásavarban szenvedünk. A mennyország a megöletett Bárány előtt harsog, az embert, a gyülekezetet és a világot is a megöletett Bárány által kinyilatkoztatott isteni szeretet tudja térdre kényszeríteni. Krisztus a központban kell legyen és nem a keretben, ez csakis az Őt imádók életében állhat helyre. Az imádat a leghatékonyabb módszer a bálványimádás ellen, megőrzi a helyes kapcsolati sorrendet és helyreállítja az ember méltóságát.

Ezt követően az Úrvacsorában emlékeztünk Istennel kötött szövetségünk árára, Megváltónk kereszthalálára, ebben Vajda Miklós és Mezei Ödön vezettek.

Az istentisztelet közös ebéddel folytatódott, majd a délutáni alkalmon ifj. Máté Zoltán, Erdő Levente és

Adél és Timár Árpád tanúságtételeiből láthattuk Isten Lelkének egyértelmű munkáját és vezetését testvéreink életében. A Lk 7 és Jn 12-ből olvasott ígéresek közül egy kíméletlenül őszinte kérdést kaptunk: „Számodra Krisztus díszlet vagy élet?” Simon farizeus Jézust a saját fényezésére akarta felhasználni, míg a parázna nő Jézus lábánál hálaszolgálatot végez. A csodák nem a fejek szintjén, hanem a lábak szintjén történnek, a Jézus lábánál. A hálaadás Isten ajándékainak helyes tükröződése az életünkben. Jézus fogad annak ellenére, hogy lázzadó vagy duzzogó, kis adós vagy nagy adós vagy. Amíg nem élted át a bűnbocsánatot, addig úgy gondolod, hogy Isten tartozik neked és nem fordítva. Megajándékozott vagy?

Imában, böjtben vártuk Isten megjelenését ezen az ünnepen, és Ő eljött közénk Lelke által, betöltött, feltöltött. Mindenért Övé a dicsőség! „Minden forrásom belőled fakad.” (Zsolt 87:7)

Györfi Elek Tóbiás lp.

Táborozás másként – 2019

Atavalyi fogyatékkal élő gyerekek táborozásáról a beszámolót úgy zártuk, hogy reméljük lesz folytatás... Istennek hála, hogy lett. A Barnabás Alapítvány egyik fő célja ez, hogy lehetővé tegye az ország több helységéből fogyatékos gyerekek, fiatalok és hozzátartozóik számára, hogy kizökkenjenek a megszokott rutinból és sorstársakkal együtt táborozzanak néhány napig. Idén július 15-21 között 11 fogyatékkal élő gyermek, fiatal és hozzátartozóik részesülhettek különleges táborozásban a Szilágyságból. Rendhagyó táborozás volt a helyszínt illetően is. Eddig minden évben a Hargita Keresztyén Tábor területén, a Barnabás Házban került megrendezésre a tábor, idén viszont Magyarországon, Tiszafehérváron a Révay György Iskola Kollégiumában táborozhattunk, ahol betekintést nyehettünk abba is, hogyan működik Magyarországon egy speciális iskola, ahol különböző súlyosságú fogyatékos gyermekek tanulhatnak óvodától szakiskoláig.

Ennek az évnek a különlegessége volt az is, hogy együtt táborozhattunk Váradról, Kolozsvárról és Székelyudvarhelyről érkezettekkel, összesen közel 100 fő, szervezőkkel, segítőkkel együtt. Jó lehetőség nyílt az ismerkedésre, a tapasztalatcserére, barátságok születésére. Nagyon hamar elrepült az ott töltött hét nap.

Egy kis izelítő a programból: jó volt minden napot Istennel kezdeni és együtt kérni azt, hogy legyen a védelmezőnk, gondviselőnk. A délelőtti csoportfoglalkozásokkal teltek. A gyermekek körforgásban vehettek részt a különböző tevékenységeken: bibliai történet és kézművesség, csengőzés, mese-kuckó és mozgásos játékok. Ez idő alatt az édesanyáknak lehetőségük volt beszélgetni, kérdéseket megbeszélni a Kolozsvárról érkezett családterapeutával Dr. Berszán Lídiával. A délutánok is igen pörgősek voltak, sok volt a látnivaló, sok élményben részesülhettünk: lovaskocsikázás, nyilazás, trambulinozás, fürdőzés a közeli termál fürdőben.

Hosszabb kirándulásra is elmehettünk a Tisza-tóhoz, a Poroszló-i Ökocentrumban, ahol a hajókázás felejthetetlen élményt nyújtott minden gyereknek, de még a felnőtteknek is. A szolnoki Reptár meglátogatása újabb felejthetetlen élményt nyújtott: testközelben láthattuk a sokféle repülőt, helikoptert.

A gyorsan elröppenő, kellemesen fárasztó nap után pihentető volt az estétet újból és újból Isten lábánál tölteni, és együtt, hálásan énekelni:

„Hűséged végtelen, hűséged végtelen,
Minden nap új áldás árad reám.
Hiányom pótolod hatalmas kézzel.
Hűséged végtelen, Uram hozzám!”
Ez az ének lett a tábor himnusza.

Hálával tekintünk vissza és köszönetünket fejezzük ki elsősorban Istennek, de azoknak is, akiket Isten felhasznál, indít ilyen hasznos alkalmak megvalósítására. Köszönjük a Zilah Magyar Baptista Gyülekezet, a Communitas Alapítvány, a Szilágysági Társaság Kulturális Egyesület, az RMDSZ ailaai szervezete és a Barnabás Alapítvány támogatását.

Nagy Csaba és Melinda

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy
a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605